

14 Απριλίου 2010

10 χρόνια απο την κοίμηση της Γερόντισσας Χαριθέας, Ηγουμένης Ιεράς Μονής Αγίου Ηρακλειδίου (2)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Στο μοναστήρι του Αγίου Ήρακλειδίου

Δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια υπομονής και καρτερίας χρειάστηκαν για να φτάσει το πλήρωμα του χρόνου. Το 1962 λοιπόν με την άδεια του τότε Αρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου του Γ΄ δίνεται στη Γερόντισσα και σε άλλες δύο αδελφές που έφυγαν μαζί της, την αδελφή Θεοφανώ και την αδελφή Ευπραξία, το μοναστήρι του Αγίου Ηρακλειδίου που μέχρι τότε ήταν ερειπωμένο, με σκοπό την αναστήλωση και επαναλειτουργία του ως κοινοβίου.

«Όταν ήλθαμεν την πρώτην φοράν να το δούμεν, γράφει η μακαριστή Γερόντισσα, με έπιασε δέος. Παλαιόν, ερειπωμένον ακατοίκητον...χωρίς εξώπορτα, χωρίς νερό, χωρίς δρόμο, χωρίς φώς... χωρίς κουζίνα και όσα χρειάζονται να ζήσουν οι άνθρωποι. Τα ενθυμούμαι και θαυμάζω το θάρρος που οπωσδήποτε το αναπτέρωνε ο πόθος και η βοήθεια του αγίου Ηρακλειδίου... Εχρειάσθη αρκετός καιρός να απαλλαγούμε από διάφορα ερπετά... που σφετερίζοντο μαζί. μας και αυγά και ψωμιά και όσπρια... Εχρειάσθησαν πολλές ημέρες να καθαρίσωμεν την αυλήν από τα αγκάθια και την εκκλησίαν από τις αράχνες και τες λίγδες των λαδιών... Δουλειά καθημερινή και κόποι μεγάλοι...». [\(περισσότερα...\)](#)